

Artikel 39.

1. Enhver medlemsstat, som ratificerer denne konvention, kan ved en samtidig med ratifikationen afgivet erklæring udelukke fra konventionens gennemførelse:

a) søfolk, herunder havfiskere,
b) tjenestemænd,
såfremt disse grupper er omfattet af særlige ordninger, der i det hele giver ret til ydelser, der mindst svarer til de i denne konvention fastsatte.

2. Såfremt en i henhold til stk. 1 afgivet erklæring er i kraft, kan den pågældende medlemsstat undlade at medregne personer, der tilhører den eller de kategorier, der er udelukket fra konventionens gennemførelse, i antallet af personer, der skal tages i betragtning ved beregningen af de i artikel 9, stk. 1, b), og stk. 2, b), artikel 16, stk. 1, b), og stk. 2, b), artikel 22, stk. 1, b), og stk. 2, b), samt artikel 37, c), angivne procenter.

3. Enhver medlemsstat, som har afgivet en erklæring i henhold til stk. 1, kan senere underrette Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør om, at den accepterer konventionens forpligtelser med hensyn til en eller flere af de på tidspunktet for dens ratifikation undtagne kategorier.

Artikel 40.

Såfremt en berettiget person i henhold til den nationale lovgivning i tilfælde af forsørgerens død har ret til andre periodiske ydelser end en ydelse til efterladte, kan sådanne periodiske ydelser ligestilles med ydelser til efterladte ved gennemførelsen af denne konvention.

Artikel 41.

1. En medlemsstat, som

- a) har accepteret denne konventions forpligtelser, for så vidt angår afsnittene II, III og IV, og
b) sikrer en procentdel af den erhvervs-mæssigt beskæftigede del af befolkningen, som er mindst 10 enheder højere end den i artikel 9, stk. 1, b), artikel 16, stk. 1, b), samt artikel 22, stk. 1, b), fastsatte, eller opfylder bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, c), artikel 16, stk. 1, c), samt artikel 22, stk. 1, c), og
c) hjemler ydelser, hvis størrelse svarer til en procent, der er mindst 5 enheder høje-

re end de i tabellen til afsnit V angivne procenter, for så vidt angår mindst to af de af afsnittene II, III og IV omfattede trangstilfælde,

kan gøre brug af bestemmelserne i stk. 2.

2. En sådan medlemsstat kan,

- a) for så vidt angår artikel 11, stk. 2, b), og artikel 24, stk. 2, b), erstatte den deri omhandlede periode af 3 år med en periode af 5 år;
b) fastsætte retten til ydelser til efterladte på en anden måde end den i artikel 21 fastsatte, forudsat at det samlede antal modtagere ikke bliver mindre end det antal, som ville følge af anvendelsen af artikel 21.

3. Enhver medlemsstat, som har gjort brug af bestemmelserne i stk. 2, skal i sine rapporter om denne konventions gennemførelse, der aflægges i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, angive stillingen med hensyn til lovgivning og praksis, for så vidt angår de forhold, der er omhandlet i den nævnte bestemmelse, samt anføre ethvert fremskridt, der er gjort med henblik på en fuldstændig gennemførelse af konventionens bestemmelser.

Artikel 42.

1. En medlemsstat, som

- a) har accepteret denne konventions forpligtelser, for så vidt angår afsnittene II, III og IV, og
b) sikrer en procentdel af den erhvervs-mæssigt beskæftigede del af befolkningen der er mindst 10 enheder højere end den i artikel 9, stk. 1, b), artikel 16, stk. 1, b), og artikel 22, stk. 1, b) fastsatte, eller opfylder bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, c), artikel 16, stk. 1, c), og artikel 22, stk. 1, c),

kan fravige visse bestemmelser i afsnittene II, III og IV, forudsat at de samlede ydelser, der udbetales i henhold til det pågældende afsnit, mindst svarer til 110 pct. af det samlede beløb, der ville kunne opnås ved gennemførelse af samtlige bestemmelser i det pågældende afsnit.

2. Enhver medlemsstat, som har foretaget en sådan fravigelse, skal i sine rapporter om konventionens gennemførelse, der aflægges i henhold til artikel 22 i Den internationale Arbejdsorganisations statut, angive stillin-